

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

17. července 2008^{*}

Ve věci C-500/06,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Giudice di pace di Genova (Itálie) ze dne 23. října 2006, došlým Soudnímu dvoru dne 8. prosince 2006, v řízení

Corporación Dermoestética SA

proti

To Me Group Advertising Media,

za přítomnosti:

Cliniche Futura Srl,

^{*} Jednací jazyk: italština.

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, L. Bay Larsen, K. Schiemann, J. Makarczyk (zpravodaj) a J.-C. Bonichot, soudci,

generální advokát: Y. Bot,
vedoucí soudní kanceláře: C. Strömholm, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 21. listopadu 2007,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Corporación Dermoestética SA G. Contem, G. Giacomini, E. Boglione a S. Cavannou, avvocati,
- za To Me Group Advertising Media A. Fornesi a C. Prudenzeno, avvocatessa,
- za Cliniche Futura Srl S. Cavannou a E. Boglione, avvocati,
- za italskou vládu I. M. Bragugliou, jako zmocněncem, ve spolupráci s M. Fiorillim, avvocato dello Stato,
- za belgickou vládu A. Hubert, jako zmocněnkyní,

- za nizozemskou vládu H. G. Sevenster a M. de Gravem, jako zmocněnci,
- za slovenskou vládu J. Čorbou, jako zmocněncem,
- za Komisi Evropských společenství E. Traversou a F. Amatem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 31. ledna 2008,

vydává tento

Rozsudek

- ¹ Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článků 3 odst. 1 písm. g) ES, 4 ES, 10 ES, 43 ES, 49 ES, 81 ES, 86 ES a 98 ES.
- ² Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi Corporación Dermoestética SA (dále jen „Dermoestética“), podnikem založeným podle španělského práva, vykonávajícím své činnosti v oblasti léčení a estetické medicíny, a reklamní agenturou To Me Group Advertising Media (dále jen „To Me Group“) ohledně údajného neplnění smlouvy, jejímž předmětem je organizace reklamní kampaně na účet Dermoestética, agenturou To Me Group.

Právní rámec

Právní úprava Společenství

- ³ Článek 3 odst. 1 směrnice Rady 89/552/EHS ze dne 3. října 1989 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících provozování televizního vysílání (Úř. věst. L 298, s. 23; Zvl. vyd. 06/01, s. 224) ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/36/ES ze dne 30. června 1997 (Úř. věst. L 202, s. 60; Zvl. vyd. 06/02, s. 321, dále jen „směrnice 89/552“) stanoví:

„Členské státy jsou oprávněny uplatňovat vůči subjektům televizního vysílání, které spadají do jejich pravomoci, v oblastech, na které se vztahuje tato směrnice, přísnější nebo podrobnější předpisy.“

- ⁴ Podle čl. 14 odst. 1 směrnice 89/552:

„Televizní reklama na léčiva a léčebné postupy, které jsou v členských státech, do jejichž pravomoci spadá subjekt televizního vysílání, dostupné pouze na lékařský předpis, je zakázána.“

Vnitrostátní právní úprava

- ⁵ Podle čl. 1 odst. 1 zákona č. 175 o předpisech týkajících se reklamy ve zdravotnictví a zabraňování zneužití zdravotnických profesí (legge n. 175, norme in materia di pubblicità sanitaria e di repressione dell'esercizio abusivo delle professioni sanitarie)

ze dne 5. února 1992 (GURI č. 50, ze dne 29. února 1992, s. 4), ve znění zákona č. 112 ze dne 3. května 2004 (běžný doplněk ke GURI č. 104, ze dne 5. května 2004, dále jen „zákon č. 175/1992“):

„Reklama týkající se výkonu lékařských povolání a pomocných zdravotnických povolání stanovených a upravených platnými předpisy může mít pouze podobu tabulí umístěných na budově, v níž se uskutečňuje profesní činnost, a inzerce v telefonních seznamech, v obecných seznamech dané profese a v periodikách určených výhradně zdravotnickému personálu, v denících a informačních periodikách a na místních televizních a rozhlasových stanicích.

[...]“

6 Článek 4 odst. 1 zákona č. 175/1992 zní takto:

„Reklama týkající se soukromých léčeben, jakož i ordinací a ambulancí specializovaných v jednom oboru nebo ve více oborech, které podléhají povolení podle zákona, může mít pouze podobu tabulí nebo vývěsních štítů umístěných na budově, v níž se uskutečňuje profesní činnost, a inzerce v telefonních seznamech, v obecných seznamech dané profese a v periodikách určených výhradně zdravotnickému personálu, v denících a informačních periodikách a na místních televizních a rozhlasových stanicích a může obsahovat informace o konkrétních lékařských a chirurgických činnostech a skutečně prováděných diagnostických a terapeutických postupech pod podmínkou uvedení jména, příjmení a odborného označení osob odpovědných za každou specializaci.“

7 Podle článku 5 tohoto zákona:

„1. Reklamu podle článku 4 povoluje region na základě stanoviska regionálních poboček profesních komor nebo profesních svazů, jsou-li pobočky zřízeny, které musí zaručit oprávněnost držení a platnost akademických a vědeckých titulů a soulad vzhledu tabule, vývěsního štítu či inzerátu s nařízením uvedeným v čl. 2 odst. 3.

[...]

3. Reklamní oznámení podle tohoto článku musí obsahovat údaje uvedené v regionálním povolení.

4. Majitelé a vedoucí lékaři odpovědní za zařízení uvedená v článku 4, kteří uvedou reklamu v přípustné podobě bez regionálního povolení, se vystavují disciplinárním opatřením v podobě důtky nebo pozastavení výkonu lékařského povolání podle článku 40 nařízení schváleného dekretem prezidenta republiky č. 221 ze dne 5. dubna 1950.

5. Jestliže reklamní oznámení obsahuje chybné údaje o činnostech nebo službách, které zařízení může poskytovat, nebo neobsahuje údaje o vedoucím lékaři, pozastaví se povolení k výkonu zdravotnických činností na dobu šesti měsíců až jednoho roku.

[...]“

8 Článek 9a zákona č. 175/1992 stanoví:

„Zdravotnický personál podle článku 1 a zdravotnická zařízení podle článku 4 mohou uvádět reklamu v podobě povolené tímto zákonem, pokud výdaje na ni nepřesahují 5 % příjmů přiznaných v předcházejícím roce.“

9 Prováděcí nařízení k zákonu č. 175/1992, jmenovitě ministerské nařízení č. 657 ze dne 16. září 1994 (GURI č. 280, ze dne 30. listopadu 1994, s. 18, dále jen „nařízení č. 657/1994“) upravuje kritéria, která jsou kladena na vzhled tabulí, vývěsních štítů a inzerátů v oblasti zdravotnické reklamy.

10 Zákon č. 248 nazvaný „Změna legislativního nařízení č. 223 ze dne 4. července 2006 o naléhavých opatřeních pro hospodářskou a sociální obnovu, pro omezení a racionalizaci veřejných výdajů, a o opatřeních v oblasti příjmů a boje proti daňovým únikům, a jeho přeměna na zákon“ (legge n. 248, conversione in legge, con modificazioni, del decreto-legge 4 luglio 2006, n. 223, recante disposizioni urgenti per il rilancio economico e sociale, per il contenimento e la razionalizzazione della spesa pubblica, nonché interventi in materia di entrate e di contrasto all’evasione fiscale) ze dne 4. srpna 2006, (běžný doplněk ke GURI č. 186 ze dne 11. srpna 2006, dále jen „zákon č. 248/2006“) byl přijat poté, co nastaly skutkové okolnosti sporu v původním řízení.

11 Článek 2 odst. 1 a 2 zákona č. 248/2006, uvedený v jeho první hlavě, nazvané „Naléhavá opatření pro rozvoj, růst a podporu hospodářské soutěže a konkurenceschopnosti, pro ochranu spotřebitelů a pro liberalizaci výrobních odvětví“ zní takto:

„1. V souladu se zásadou Společenství volné hospodářské soutěže a se zásadou volného pohybu osob a služeb a s cílem zajistit spotřebitelům skutečnou možnost

volby při výkonu jejich práv a možnost srovnání služeb nabízených na trhu se dnem nabytí účinnosti tohoto nařízení ruší ustanovení právních a správních předpisů, která pro svobodná povolání a duševní činnosti stanoví:

[...]

- b) zákaz, i částečný, uvádět informativní reklamu o odborné kvalifikaci a specializacích, vlastnostech nabízené služby, jakož i cenách a celkových nákladech na poskytované služby podle zásad transparentnosti a pravdivosti sdělení, jejichž dodržování zajišťuje profesní komora;

[...]

2. Tím nejsou dotčena ustanovení týkající se výkonu povolání v rámci Státní zdravotnické služby nebo na základě smluvního vztahu s touto službou ani případných maximálních cen, předem obecně stanovených za účelem ochrany spotřebitelů [...]“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- ¹² Dne 10. října 2005 pověřila Dermoestética na základě smlouvy To Me Group provedením reklamní kampaně na služby estetické medicíny, která měla být vysílána na italské celoplošné televizní stanici Canale 5. Uzavření této smlouvy se uskutečnilo v prostorách Cliniche Futura Srl, která je italskou dceřinou společností Dermoestética.

- 13 Poté, co obdržela zálohu ve výši 2 000 eur, To Me Group informovala Dermoestética o nemožnosti vysílání zamýšlených televizních prezentací na celoplošných televizních stanicích vzhledem k ustanovením zákona č. 175/1992 a současně uvedla, že je připravena najít reklamní prostor na místních televizních stanicích.
- 14 Vzhledem k tomu, že To Me Group odmítla vrátit obdrženou zálohu z důvodu, že příslušná částka nepokrývala ani časové náklady vynaložené na spuštění reklamní kampaně, Dermoestética se obrátila na předkládající soud s návrhem na zrušení sporné smlouvy z důvodu neplnění této smlouvy ze strany To Me Group. Žalobkyně v původním řízení rovněž podala návrh, aby bylo To Me Group uloženo vrátit uvedenou zálohu.
- 15 To Me Group se s odvoláním na zákon č. 175/1992 a na ministerské nařízení č. 657/1994 dovolává nemožnosti splnit své smluvní povinnosti, která je dána situací, ve které se nachází.
- 16 V průběhu původního řízení Dermoestética a Cliniche Futura Srl uplatňovaly neslučitelnost italské právní úpravy v oblasti reklamy na zdravotnická zařízení, zejména ustanovení zakazujících vysílat tuto reklamu na celoplošných televizních stanicích, s články 43 ES a 49 ES.
- 17 V tomto ohledu poukazuje předkládající soud na to, že zákaz zdravotnické reklamy na celoplošných televizních stanicích není v souladu s právem Společenství. Podle něj se totiž jedná o neodůvodněné omezení a to jak s ohledem na článek 43 ES, tak i na článek 49 ES.

18 Za těchto okolností se Giudice di Pace di Genova rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

- „1) Jsou s článkem 49 ES slučitelná ustanovení vnitrostátních právních předpisů, jako jsou články 4, 5 a 9a zákona č. 175 [/1992] a ministerské nařízení č. 657 [/1994], a správní praxe, která zakazuje v celoplošném vysílání televizní reklamu na lékařskou a chirurgickou péči prováděnou v soukromých zdravotnických zařízeních majících k tomu řádné povolení, i když je tatáž reklama povolena na místních televizních stanicích, a zároveň ukládá pro vysílání takové reklamy omezení výdajů na 5 % příjmů přiznaných v předcházejícím roce?

- 2) Jsou s článkem 43 ES slučitelná ustanovení vnitrostátních právních předpisů, jako jsou články 4, 5 a 9a zákona č. 175 [/1992] a ministerské nařízení č. 657/1994, a správní praxe, která zakazuje v celoplošném vysílání televizní reklamu na lékařskou a chirurgickou péči prováděnou v soukromých zdravotnických zařízeních majících k tomu řádné povolení, i když je tatáž reklama povolena na místních televizních stanicích, a zároveň pro tento posledně uvedený typ vysílání vyžaduje předchozí povolení od každé jednotlivé obce vydávané na základě stanoviska příslušné provinciální profesní komory a ukládá omezení výdajů na 5 % příjmů přiznaných v předcházejícím roce?

- 3) Brání články 43 ES a 49 ES tomu, aby vysílání informativní reklamy na léčebné postupy v oblasti lékařské kosmetiky a kosmetické chirurgie prováděné v soukromých zdravotnických zařízeních majících k tomu řádné povolení podléhalo dalšímu předchozímu povolení ze strany místních správních orgánů nebo profesních komor?

- 4) Omezily Federazione nazionale degli ordini dei medici (Fnomceo) a její členské lékařské komory tím, že přijaly etický kodex, který stanoví omezení reklamy na lékařská povolání, jakož i závazný způsob výkladu právních předpisů platných v oblasti zdravotnické reklamy, značně omezující právo lékařů na propagaci vlastní činnosti, přičemž obě opatření jsou závazná pro všechny lékaře,

hospodářskou soutěž více, než připouští vnitrostátní právní předpisy a v rozporu s čl. 81 odst. 1 ES?

- 5) Je v každém případě způsob výkladu přijatý Fnomceo v rozporu s čl. 3 odst. 1 písm. g) ES, články 4 ES, 98 ES, 10 ES, 81 ES a případně článkem 86 ES vzhledem k tomu, že tento způsob je povolen vnitrostátními právními předpisy, které požadují po příslušných provinciálních profesních komorách ověření transparentnosti a pravdivosti reklamních sdělení, aniž by stanovily kritéria a způsoby výkonu této pravomoci?“

K předběžným otázkám

K přípustnosti

- 19 Italská vláda vznáší námitku nepřípustnosti projednávané žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce v celém jejím rozsahu. Komise uplatňuje nepřípustnost čtvrté a páté otázky.
- 20 Zaprvé, pokud jde o to, že předkládající soud pro účely vyřešení sporu v původním řízení údajně nezohlednil vstup legislativního nařízení č. 223/2006 v platnost, podle ustálené judikatury není úkolem Soudního dvora vyjadřovat se k použitelnosti vnitrostátních ustanovení relevantních pro řešení takového sporu, v rámci rozdělení pravomocí mezi soudy Společenství a vnitrostátními Soudy, je ale úkolem Soudního dvora vzít v úvahu právní kontext, do něhož spadá předběžná otázka, tak jak je vymezen v předkládacím rozhodnutí (viz v tomto smyslu rozsudky ze dne 25. října 2001, *Ambulanz Glöckner*, C-475/99, Recueil, s. I-8089, bod 10; ze dne 13. listopadu 2003, *Neri*, C-153/02, Recueil, s. I-13555, body 34 a 35, jakož i ze dne 30. června 2005, *Tod's a Tod's France*, C-28/04, Sb. rozh. s. I-5781, bod 14).

- 21 V rámci postupu upraveného článkem 234 ES jsou totiž úkoly Soudního dvora a úkoly předkládajícího soudu jasně oddělené a výklad vnitrostátních předpisů náleží výlučně předkládajícímu soudu (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 17. června 1999, *Piaggio*, C-295/97, Recueil, s. I-3735, bod 29 a uvedená judikatura).
- 22 V důsledku toho se Soudní dvůr nemůže vyjádřit k použitelnosti legislativního nařízení č. 223/2006 na případ původního řízení.
- 23 Zadruhé je třeba připomenout, že domněnka relevance, která se váže k předběžným otázkám položeným vnitrostátními soudy, může být vyvrácena jen ve výjimečných případech, zejména pokud je zjevné, že žádaný výklad ustanovení práva Společenství, jichž se tyto otázky týkají, nemá žádný vztah k realitě nebo předmětu sporu v původním řízení (viz zejména rozsudky ze dne 15. prosince 1995, *Bosman*, C-415/93, Recueil, s. I-4921, bod 61, ze dne 7. září 1999, *Beck a Bergdorf*, C-355/97, Recueil, s. I-4977, bod 22, a rozsudek ze dne 7. června 2007, *van der Weerd a další*, C-222/05 až C-225/05, Sb. rozh. s. I-4233, bod 22).
- 24 Toto ale není případ první až třetí předběžné otázky, jelikož problematika výkladu sporných ustanovení zákona č. 175/1992 s ohledem na články 43 ES a 49 ES je podstatou sporu v původním řízení.
- 25 V důsledku toho je nutno odmítnout argumentaci italské vlády v části, ve které se týká nepřipustnosti uvedených otázek.
- 26 Naopak, pokud jde o čtvrtou a pátou otázku, předkládající soud nevysvětluje, v čem by mohl být přezkum Soudním dvorem jak etického kodexu lékařů, tak i způsobu výkladu přijatého *Fnomceo* v otázkách reklamy, užitečný pro řešení sporu v původním řízení. Rovněž neuvádí, v čem by měla spočívat vazba mezi těmito prvky vnitrostátního práva a ustanoveními práva Společenství, o jejichž výklad žádá.

27 V každém případě předkládací usnesení neuvádí ani dotčená ustanovení etického kodexu, ani popis způsobu výkladu přijatého Fnomceo (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 6. března 2007, Placanica a další, C-338/04, C-359/04 a C-360/04, Sb. rozh. s. I-1891, bod 34).

28 V důsledku toho je třeba prohlásit čtvrtou a pátou otázku za nepřípustné.

K první až třetí otázce

29 Podstatou prvních třech otázek předkládajícího soudu, které je třeba zkoumat společně, je zda články 43 ES a 49 ES brání vnitrostátní právní úpravě, která je dotčena ve věci v původním řízení, v rozsahu, ve kterém tato vede k zákazu reklamy na lékařskou a chirurgickou péči prováděnou v soukromých zdravotnických zařízeních na celoplošných televizních stanicích.

30 Z předkládacího rozhodnutí totiž vyplývá, že podle zákona č. 175/1992 je televizní reklama na lékařskou a chirurgickou péči prováděnou v soukromých zdravotnických zařízeních povolena – po obdržení povolení místních správních orgánů, vydaného na základě stanoviska profesní komory – pouze v případě dodržení omezení výdajů na 5 % příjmů přiznaných v předcházejícím roce a jen na místních televizních stanicích, což podle předkládajícího soudu znamená zákaz této reklamy na celoplošných televizních stanicích.

31 Jak uvádí generální advokát v bodě 58 svého stanoviska, pravidla pro reklamu, která jsou stanovena zákonem č. 175/1992, obsahují zákaz reklamy, který je širší než zákaz stanovený v čl. 14 odst. 1 směrnice 89/552. I když čl. 3 odst. 1 této směrnice dává členským státům možnost uplatňovat v oblastech, na které se vztahuje uvedená směrnice, přísnější nebo podrobnější předpisy, při výkonu této pravomoci musí být

dodržovány základní svobody zaručené Smlouvou o ES (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 28. října 1999, *ARD*, C-6/98, *Recueil*, s. I-7599, bod 49).

32 V tomto ohledu je třeba připomenout, že Soudní dvůr již opakovaně rozhodl o tom, že omezení svobody usazování a volného pohybu služeb uvedená v člancích 43 ES a 49 ES představují opatření, která výkon těchto svobod zakazují, tvoří překážku tomuto výkonu nebo jej činí méně atraktivním (viz v tomto smyslu rozsudky ze dne 15. ledna 2002, *Komise v. Itálie*, C-439/99, *Recueil*, s. I-305, bod 22; ze dne 30. března 2006, *Servizi Ausiliari Dottori Commercialisti*, C-451/03, *Sb. rozh. s. I-2941*, bod 31; ze dne 26. října 2006, *Komise v. Řecko*, C-65/05, *Sb. rozh. s. I-10341*, bod 48, a ze dne 13. března 2008, *Komise v. Španělsko*, C-248/06, *Sb. rozh. s. I-9261*, bod 21).

33 Taková pravidla pro reklamu, jako jsou ta, která jsou stanovena zákonem č. 175/1992, přitom v rozsahu, ve kterém na místních televizních stanicích podmíněně povolují vysílání reklamy na lékařskou a chirurgickou péči poskytovanou soukromými lékařskými zařízeními, což znamená zákaz této reklamy na celoplošných televizních stanicích, představují pro společnosti usazené v jiném členském státě než v Italské republice, jako je *Dermoestética*, vážnou překážku pro výkon jejich činností prostřednictvím pobočky založené v posledně uvedeném členském státě. Tato pravidla proto mohou učinit obtížnějším přístup těchto hospodářských subjektů na italský trh (viz obdobně rozsudky ze dne 5. října 2004, *CaixaBank France*, C-442/02, *Sb. rozh. s. I-8961*, body 12 až 14, a ze dne 5. prosince 2006, *Cipolla a další*, C-94/04 a C-202/04, *Sb. rozh. s. I-11421*, bod 58). Krom toho taková pravidla pro reklamu, jako jsou ta, která jsou stanovena zákonem č. 175/1992 představují v rozsahu, ve kterém brání společnostem jako *Dermoestética* ve využívání poskytovaných služeb vysílání televizní reklamy, omezení volného pohybu služeb.

34 Proto je třeba mít za to, že pravidla pro reklamu stanovená vnitrostátní právní úpravou, o kterou se jedná v původním řízení, představují vnitrostátní opatření, které je způsobilé být překážkou pro výkon základních svobod zaručených Smlouvou v člancích 43 ES a 49 ES nebo jej činí méně atraktivním.

35 Z judikatury Soudního dvora nicméně vyplývá, že takováto opatření mohou být odůvodněna, splňují-li čtyři podmínky: použijí se nediskriminujícím způsobem,

odpovídají naléhavým důvodům obecného zájmu, jsou způsobilá zaručit uskutečnění sledovaného cíle a nepřekračují meze toho, co je k jeho dosažení nezbytné (viz rozsudky ze dne 31. března 1993, Kraus, C-19/92, Recueil, s. I-1663, bod 32; ze dne 30. listopadu 1995, Gebhard, C-55/94, Recueil, s. I-4165, bod 37; ze dne 4. července 2000, Haim, C-424/97, Recueil, s. I-5123, bod 57; ze dne 1. února 2001, Mac Quen a další, C-108/96, Recueil, s. I-837, bod 26, a ze dne 6. listopadu 2003, Gambelli a další, C-243/01, Recueil, s. I-13031, body 64 a 65).

³⁶ V tomto ohledu je třeba zaprvé konstatovat, že pravidla pro reklamu, o která se jedná v původním řízení, se použijí nezávisle na členském státu, v němž jsou usazeny podniky, kterým jsou tato pravidla určena.

³⁷ Zadruhé, ochrana veřejného zdraví patří mezi naléhavé důvody obecného zájmu, které podle čl. 46 odst. 1 ES a podle téhož článku ve spojení s článkem 55 ES mohou odůvodnit jak omezení svobody usazování, tak i volného pohybu služeb.

³⁸ Úprava televizní reklamy na lékařskou a chirurgickou péči poskytovanou soukromými lékařskými zařízeními je tedy s ohledem na cíl ochrany veřejného zdraví způsobilá být odůvodněnou.

³⁹ Zatřetí, pokud jde o způsobilost pravidel, která vyplývají z právní úpravy, o kterou se jedná v původním řízení, zaručit uskutečnění cíle ochrany veřejného zdraví, je třeba poukázat na to, že jelikož tato pravidla zavádějí právní úpravu vedoucí k zákazu reklamy na lékařskou a chirurgickou péči na celoplošných televizních stanicích, která současně nabízí možnost vysílat takovou reklamu na místních televizních stanicích, vykazují nesoudržnost, kterou se italská vláda nepokusila odůvodnit, takže tato pravidla nemají takovou povahu, aby účinně odpověděla na výše uvedený cíl, který mají sledovat.

⁴⁰ V důsledku toho je třeba mít za to, že taková vnitrostátní právní úprava, jako je úprava dotčená v původním řízení, není způsobilá zaručit uskutečnění cíle ochrany

veřejného zdraví a představuje neodůvodněné omezení ve smyslu článků 43 ES a 49 ES.

- 41 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba odpovědět na první až třetí otázku, že články 43 ES a 49 ES ve spojení s články 48 ES a 55 ES musí být vykládány v tom smyslu, že brání takové právní úpravě, jako je úprava dotčená v původním řízení, která zakazuje reklamu na lékařskou a chirurgickou péči poskytovanou soukromými lékařskými zařízeními na celoplošných televizních stanicích a zároveň tuto reklamu za určitých podmínek povoluje na místních televizních stanicích.

K nákladům řízení

- 42 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

Články 43 ES a 49 ES ve spojení s články 48 ES a 55 ES musí být vykládány v tom smyslu, že brání takové právní úpravě, jako je úprava dotčená v původním řízení, v rozsahu, ve kterém tato úprava zakazuje reklamu na lékařskou a chirurgickou péči poskytovanou soukromými lékařskými zařízeními na celoplošných televizních stanicích a zároveň tuto reklamu za určitých podmínek povoluje na místních televizních stanicích.

Podpisy.